

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 10ende Valgkreds har Ordet for at fortsætte sit i Gaar afbrudte Foredrag.

P. Knudsen: Jeg maa maaske bemærke, at jeg i Gaar, da jeg blev afbrudt, var noget forbavset over Anledningen til denne Afbrydelse, idet jeg ikke anede noget som helst om den og først fik den at vide, da Mødet var sluttet, og jeg kom til at tale med forskellige Medlemmer her i dette Ting.

Det Punkt i mit Foredrag, jeg var kommen til, var den tidligere § 10, nu § 9. Denne Paragraf indeholdt, som jeg omtalte, da den blev vedtaget her i Folketinget, en Bestemmelse om et permanent Tilsyn med de udenfor Ægteskab fødte Børn, og jeg beklager i høj Grad, at denne Bestemmelse er udgaaet af Lovforslaget under dets Behandling oppe i Landstinget. Jeg anførte i Gaar og skal kortelig pege derpaa i Dag, at jeg ikke underkender, at de Bestemmelser i Lovforslaget, som gaa ud paa i saa høj Grad som muligt at sikre Moderen Bidrag fra Faderens Side, ogsaa tage Sigte paa Børnene. Men jeg mener, at det er langt fra tilstrækkeligt. Lovforslaget omhandler i alt for ringe Grad Børnenes Ret og giver dem ikke den Beskyttelse, de som Medlemmer af vort Samfund have Krav paa lige saavel som andre Medlemmer. I det Lovforslag, som blev forelagt her i sin Tid af den højtærede Justitsminister, var der en statistisk Oversigt over, hvorledes det i Fremtiden gik de Børn, der fødtes udenfor Ægteskab. Og det fremgik af den, at de i særlig høj Grad bidrage til at befolke vore Fængsler, at de i særlig Grad skeje ud og blive uheldige Mennesker i det bestaaende Samfund. Man burde derfor i særlig Grad have sin Opmærksomhed henvendt paa de Forhold, som bevirke dette, og det glædede mig derfor, da den Bestemmelse blev indsat i Folketinget, der gik ud paa, at der skulde føres et permanent Tilsyn med disse Børn. Jeg beklager, at denne Bestemmelse er gaaet ud i det andet Ting, og jeg vil gerne bidrage det mest muligt til, at den kommer ind

igen, saa at man faar dette Tilsyn med Børnenes Behandling, thi det kan neppe bestrides, at Roden til, hvad et Menneske senere hen i Livet bliver, lægges i Barndommen, og Forholdet er vel det, at hvor disse Børn end ere — naturligvis er der Undtagelser, Steder, hvor de behandles godt —, ere de udsatte for at blive betragtede som Individ, paa hvem der allerede fra Fødselen hviler en Plet, og at blive behandlede derefter og derfor særlig udsatte for paa deres senere Livsbane at komme til at skeje ud. Derfor ønsker jeg denne Bestemmelse indsat igen og vedtagen i det andet Ting, naar Forslaget igen kommer derop.

Et Par Forandringer i Lovforslaget, som tiltaler mig, er det, at de tidligere §§ 18 og 19 ere gaaede ud. § 18 gik ud paa at lægge Hindringer i Vejen for de Barnefædre, som forlade Landet. Vor Gruppe bekæmpede den i sin Tid, fordi en saadan Bestemmelse, uden i Virkeligheden at være nogen Nytte til, kunde virke i høj Grad fortrædigende for en stor Del Mennesker. § 19 gik ud paa, at Udvandringsagenter skulde føre en Liste over de Personer, de ikke maatte befordre, nemlig de Personer, som vare tilpligtede at betale Alimentationsbidrag; ellers skulde de være Straf underkastede. Ogsaa denne Bestemmelse vilde virke i høj Grad skadelig for en Mængde Personer i vort Land, men til syvende og sidst ingen Nytte gøre, fordi de paagældende vilde finde Veje til at komme udenom den. Jeg betragter det som en Forbedring af Lovforslaget, at disse Bestemmelser ere gaaede ud, og jeg ønsker ikke, at vi skulle strides med det andet Ting om dem.

Endelig har jeg en Bemærkning til den nuværende § 17, tidligere § 20. Der er der sket den Forandring, at den oprindelige Bestemmelse, at Afsoning kunde bortfalde, naar det var konstateret, at Aarsagen til, at vedkommende ikke betalte sine Bidrag, var uforskyldt Fattigdom, er tagen ud i det andet Ting. Jeg beklager i høj Grad dette, thi jeg synes, den er særlig nødvendig. Dette Lovforslag giver jo strengere Regler for Bidragspligten, end man tidligere har haft. Men naar det saa er uforskyldt Fattigdom, der er Aarsag til, at Bidragene ikke betales, maa der ogsaa være et Korrektiv, som gør det muligt, at de strengere Bestemmelser ikke anvendes. Der findes en Bestemmelse, som gaar ud paa, at Afsoning af disse Bidrag skal finde Sted ikke ved Fængsel paa Vand og Brød, men ved Fængsel paa sædvanlig Fangekost